

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 353/2014
16.01.2015. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Olge Đuričić, predsednika veća, Dragana Skoka i Branislave Apostolović, članova veća, sa savetnikom Vesnom Mraković, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu S.p.c., Eparhije s., S.K., za preispitivanje sudske odluke – presude Upravnog suda III-4 U 5004/14 od 17.10.2014. godine, sa Agencijom za restituciju, Jedinicom za konfesionalnu restituciju, kao protivnom strankom, u predmetu vraćanja oduzete imovine crkvama i verskim zajednicama, u nejavnoj sednici veća, održanoj dana 16.01.2015. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba S.p.c. - Eparhije s. iz S.K. podneta protiv zaključka Agencije za restituciju, Jedinice za konfesionalnu restituciju broj 46-00-00091/07 od 26.02.2014. godine, kojim je odbačen zahtev tužioca za vraćanje oduzete imovine Zaklade S.S. iz Š. zbog nepostojanja uslova za vođenje postupka.

U zahtevu za preispitivanje pobijane presude podnosilac ističe da presuda nije pravilna, iz razloga što je osporeni zaključak donet zbog nepostojanja uslova za vođenje postupka, a da je u razlozima obrazloženja pobijane presude navedeno da je zaključak donet zbog nedostatka dokumentacije. Smatra da postoji pravo na povraćaj oduzete imovine na osnovu odredbe čl. 357, 258, 260. i 261. Ustava srpske pravoslavne crkve, koji izričito pominju termin "zaklada". Navodi da je priložio svu neophodnu dokumentaciju, kojom je dokazao da je predmetna imovina bila u svojini S.p.c. u vreme oduzimanja i da se dokumentacija nalazi kod tuženog organa. Predlaže da Vrhovni kasacioni sud pobijanu presudu ukine ili preinači, tako što će da uvaži tužbeni zahtev tužioca.

Protivna stranka, Agencija za restituciju Republike Srbije - Jedinica za konfesionalnu restituciju, je dostavila spise predmeta, ali ne i odgovor na zahtev.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva u smislu odredbe člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni glasnik RS" 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je neosnovan.

Prema razlozima obrazloženja pobijane presude, pravilno je tuženi organ odbacio zahtev tužioca iz razloga što nisu ispunjene zakonske pretpostavke za vođenje postupka. Ovo stoga, što je u postupku koji je prethodio donošenju osporenog zaključka utvrđeno da Zaklada S.S. iz Š., koja je predmet zahteva za restituciju, nije imovina crkve, odnosno verske zajednice, već je to imovina zaklade, kao i da S.p.c. - Eparhija s. nije vlasnik te imovine, već je vlasnik te imovine zaklada. Kako tužilac nije dostavio dokaze da je on pravni sledbenik zaklade, po nalaženju Upravnog suda, pravilno je tuženi organ ocenio da nisu ispunjeni uslovi za primenu odredbe člana 6. Zakona o vraćanju imovine crkvama i verskim zajednicama ("Službeni glasnik RS" 46/06) i da su neosnovani navodi tužbe koji se svode na tvrdnju da je tužilac podnetom dokumentacijom dokazao da je predmetna imovina u vreme oduzimanja bila u svojini S.p.c.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude, Vrhovni kasacioni sud nalazi da je ista doneta bez povrede pravila postupka i uz pravilnu primenu materijalnog prava. Pobijanom presudom ocenjena su sva pitanja i okolnosti koja su mogla biti od uticaja na zakonitost osporenog zaključka, a obrazloženje pobijane odluke sadrži jasne i određene razloge kojima se sud rukovodio pri oceni zakonitosti osporenog zaključka, koje u svemu prihvata i ovaj sud.

Vrhovni kasacioni sud je cenio navode zahteva prema kojima je tužilac dokazao postojanje svog prava, te da je Ustavom srpske pravoslavne crkve regulisana ova materija, u kojoj se pominje termin "zaklada", kao i da je tužilac dokazao i dostavio svu neophodnu dokumentaciju, kao dokaz da je predmetna imovina bila u svojini S.p.c. u vreme oduzimanja imovine, pa je našao da oni nisu osnovani. Kako je zaklada osnovana od strane fizičkog lica iz njegove imovine i u momentu oduzimanja je bila u vlasništvu zaklade, a ne crkve ili verske zajednice u smislu odredbe člana 1. i člana 6. Zakona o vraćanju imovine crkvama i verskim zajednicama, ona ne može biti predmet restitucije po odredbi člana 9. tog zakona. Stoga je, po nalaženju Vrhovnog kasacionog suda, Upravni sud zakonitost osporenog zaključka ocenio pravilnom primenom navedenih odredaba Zakona o vraćanju imovine crkvama i verskim zajednicama.

Nalazeći da ni ostali navodi zahteva ne mogu da dovedu do drugačije ocene zakonitosti pobijane presude, Vrhovni kasacioni sud je, na osnovu odredbe člana 55. stav 1. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu

presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

dana 16.01.2015. godine, Uzp 353/2014

Zapisničar,

Vesna Mraković,s.r.

Predsednik veća – sudija,

Olga Đuričić,s.r.